

عنوان مقاله:

راهکارهای ارتقاء آسایش حرارتی در طراحی فضای باز با رویکرد بهینه سازی ابعاد و جهت گیری معابر و سایبان ها (نمونه موردی: اقلیم گرم و مرطوب سواحل شمالی خلیج فارس)

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی سازه، معماری و توسعه شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فاطمه طباطبایی ملاذی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

الهه قبادی ساکی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

ژاله صابرنژاد - استادیار و عضو هیئت علمی دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

از مسائل اساسی طراحی فضای باز در اقلیم گرم و مرطوب، افزایش مدت زمانی دارای شرایط آسایش حرارتی برای استفاده کنندگان از محیط بوده که لازمه آن در مرحله اول، تشخیص نیازهای حرارتی برای دستیابی به آسایش به منظور ایجاد خرد اقلیم مطلوب در دوره های زمانی متفاوت از سال می باشد. در پی دستیابی به این رهنمون، در این مقاله، ابتدا با ترسیم نمودار اولگی مربوط به آسایش حرارتی فضای باز بندر لنگه، خرداقلیم مطلوب غالب، شرایط سایه+ باد تعیین، و در ادامه به تفصیل به رفتار دو عامل تابش و باد در این منطقه پرداخته شد. وضعیت آفتاب برای روز اول تیر، در ساعات مختلف مشخص شده و با بررسی طول سایه و جابجایی سایه، جهت گیری مناسب معابر و جهت گیری و تناسب بهینه برای سایبان سقفی، به منظور استفاده از بیشترین میزان سایه تعیین گشت. همچنین با ترسیم نمودار گلباد ماهانه بندر لنگه و تطابق آن با بادهای نواحی خلیج فارس، باد مطلوب و نامطلوب محلی شناسایی و در نهایت با تحلیل تطبیقی وضعیت باد و تابش، راهکارهای طراحی سایبان ها و معابر به منظور دستیابی به حداکثر سایه و باد تبیین شد. بر این اساس بهترین جهت گیری معابر، شمالی جنوبی با 15 درجه انحراف به شرق یا غرب، و بهترین جهت برای استقرارسایبان سقفی، جهت شمال غربی جنوب شرقی با 15 درجه انحراف از محور شرقی غربی می باشد.

کلمات کلیدی:

اقلیم گرم و مرطوب، طراحی فضای باز، معماری همساز با اقلیم، جهت گیری معابر، ابعاد سایبان ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/353468>

